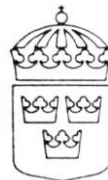


# Motion till riksdagen

## 1988/89:Kr4

av Birthe Sörestedt m. fl. (s)

Med anledning av skr. 1988/89:70 om ungdomsfrågor



Mot.  
1988/89  
Kr4-6

I regeringens skrivelse 1988/89:70 redovisas riktlinjer för ungdomspolitiken under det närmaste året. Arbetet med ungdomsfrågorna skall enligt skrivelsen främst inriktas dels på åtgärder för de mest utsatta ungdomsgrupperna, dels på insatser inom kulturen och andra områden som kan stimulera intresset för frågor som rör livskvalitet, ansvarstagande och solidaritet.

Alla barn skall ha rätt till en trygg uppväxtmiljö, där var och en får samma möjligheter att växa och mogna efter sina egna unika förutsättningar. Samhällets omsorger och service bör utgöra ett stöd och ett komplement till föräldrarna i deras fostrargärning. Skolan har förutom att förmedla kunskaper också en uppgift att fostra eleverna till att förstå sig själva och andra samt att lära eleverna att själva forma en åsikt och kunna göra personliga ställningstaganden. Unga människor skall kunna ta ansvar för sig och sitt handlande, vilket i sin tur förutsätter att de får känna sig delaktiga och medverka i samhällsutvecklingen.

Många barn och ungdomar känner stor otrygghet i dagens samhälle. Socialarbetare talar om allvarliga problem hos 10–14-åringar. Många är utsatta för de vuxnas övergrepp. Antalet fall av barnmisshandel och incest ökar, liksom självmorden bland barn.

Ungdomar känner rotlöshet, tomhet och brist på samhörighet med de vuxnas värld. Deras protester kan ta sig uttryck i klotter och vandalisering. De känner ofta inga gränser, gör sig omöjliga och straffar ut sig från den ena gemenskapen efter den andra tills situationen blir ohållbar. Ett uttryck för detta är att ungdomar som lämnar sina hem tar avstånd från kontakter med vuxna och driver omkring utan någon fast punkt i tillvaron.

De s.k. gatubarnen drar sig till storstädernas centrum, där de lever ett eget liv, sover i trappuppgångar, gör sig skyldiga till snatterier och andra kriminella gärningar. De känner en djup misstro mot samhället och nås inte heller av dess insatser. Dessa barn/ungdomar som visserligen utgör ett begränsat fåtal måste ändå ses som en varningssignal som på ett ofta skrämmande sätt visar vad som händer då barn och ungdomar hamnar utanför gemenskapen.

Unga människors situation sammanhänger med en rad olika faktorer varför ungdomspolitiken måste sättas in i ett helhetsperspektiv. För att ge ungdomarna goda och jämlika förutsättningar att ta ansvar för sina liv och för att kunna förverkliga sina drömmar och visioner, krävs en rad förebyggande stödjande och stimulerande insatser under hela barnens uppväxttid. Föräldrautbildning för familjer med mindre barn kan vara lika viktigt som

samtalsgrupper för tonårsföräldrar. Tidiga och målmedvetna insatser på skolans område för att ge eleverna en i olika avseenden god skolmiljö kan förhindra att barn och ungdomar slås ut från samhällsgemenskapen. Mot. 1988/89  
Kr4

Socialtjänsten har det yttersta ansvaret för att de barn och ungdomar som vistas i kommunen får det stöd och den omsorg de behöver. Trots detta faller en del barn och ungdomar utanför samhällets omsorg och skydd. De problem som uppkommer kan inte isoleras till familjen, skolan eller arbetslivet. I själva verket kan det krävas insatser av olika myndigheter men också samarbete mellan myndigheter och organisationer. Det gäller ofta att finna okonventionella lösningar för dessa ungdomar.

Trots alla de i och för sig behjärtansvärda åtgärder som redovisas på många områden i skrivelsen förefaller risken för en uppsplittring av insatserna vara uppenbar. Enligt vår mening kräver en av alla eftersträvad helhetssyn på ungdomsfrågorna också något övergripande och samordnande organ som kan åstadkomma samlade lösningar i syfte att förebygga social utslagning och misär bland barn och ungdomar.

För att uppnå dessa samlande lösningar erfordras en probleminventering och en prioritering av de insatser som kan komma i fråga. Vi föreslår därför att en barn- och ungdomskommission tillsättes med uppgift att följa utvecklingen inom barn- och ungdomsområdet, att komma med förslag till helhetslösningar oberoende av nuvarande ansvarsfördelning mellan olika myndigheter, samt att initiera en samordning av nödvändigt forsknings- och utvecklingsarbete på området.

## Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförs om behovet av en barn- och ungdomskommission.

Stockholm den 3 februari 1989

*Birthe Sörestedt (s)*

*Marianne Carlström (s)*

*Bengt Silfverstrand (s)*

*Eva Johansson (s)*

*Grethe Lundblad (s)*